

ницы-ти и сичкий съвѣтъ тѣрса-
ха свидѣтельство върхъ Іисуса да
го увижти, и не намираха; За-
щото мнозина свидѣтельствахъ
лжы на него; но свидѣтельства-та
не вѣха съгласны. И станаха нѣ-
кои и лжесвидѣтельствахъ върхъ^и
него и казваша: Нынѣ го чѣхмы
да говори: Язъ ще развалю той-
зи храмъ направенъ съ рѣка, и
въ три дни ще създѣлъ дѣлъ съ
рѣка не направенъ. Но нито та-
ка вѣ съгласно свидѣтельство-то
нимъ. И стана първосвященникъ-
тъ на срѣдъ, та попыта Іисуса и
рече: Не отговарашъ ли нищо?
какво свидѣтельствватъ тѣзви върхъ^и
тебѣ? Я той мѣлаша, и не отго-
вори нищо. Пакъ го попыта пър-
восвященникъ-тъ и казваше мѣ:
Ты ли си Христосъ, Сынъ-тъ на
Благословленнаго? Я Іисусъ рече:
Язъ съмъ; и ще видите Сына че-
ловѣческаго че сѣди отдесно на си-
ла-та, и че иде съ облацами-ты не-
весны. Тогази първосвященникъ-
тъ раздѣлъ дрехы-ты си, и рече:
Каква още потрѣба имамъ за сви-
дѣтели? Чѣхте богохвальство-то; какъ
ви сѧ види? и сички-ти го осуди-
ха че е повиненъ на смѣрть. И
наченаха нѣкои да го заплюватъ,
и да прикрываютъ лицѣ-то мѣ, и да
го вѣхтатъ, и да мѣ казвватъ:
Проречи. И слѣгы-ты го удрала-
съ пѣсницы. И когато вѣше
Петръ долѣ на двора, идѣла єдна
отъ слѣгыни-ты първосвященнико-
вы; И като видѣ Петра че сѧ грѣхъ
поглѣдна го и каза: И ты вѣше
съзъ Іисуса Иазаранина. Я той ствѣватъ върхъ тебѣ. Но Іисусъ пакъ
са отрече, и каза: Не знамъ, ни не отговори нищо, така що Пи-

то развирамъ що казвашъ ты.
И излѣзе вънъ на прѣдъ двора и
пѣтель-тъ попѣ. И слѣгыни-та
като го видѣ пакъ, начна да ка-
зватъ на прѣстолащи-ты, че той-
зи е отъ тѣхъ. Я той пакъ сѧ
отричаше. И слѣдъ малко прѣ-
стоащи-ти пакъ казваша на Пе-
тра: Пантина отъ тѣхъ си; за-
щото си Галилеянинъ, и говореніе-
то ти прилича. Я той начна да
проклѣва и да сѧ кзне: Не знахъ
тогозъ человѣка когото каззвате.
И пѣтель-тъ попѣ второй пѣть.
И помена Петръ рѣчъ-та, колко
мѣ рече Іисусъ; Че прѣди пѣтель-
тъ дважды да попѣ, трижды ще
са отречешъ отъ мене. И начна
да плаче. И завчашъ на сѣтринъ-
та совѣтваша сѧ първосвященни-
цы-ты съ старѣшинами-ты и книж-
ници-ты, и сичкий совѣтъ, и вър-
заха Іисуса та (го) завѣдоха и прѣ-
дадоха (го) на Пилата.

Въ четвѣртъ лѣсопостиний.

Отъ Марка, зачало 66.

Вънова врѣма, совѣтваша
са първосвященницы-
ти съзъ старѣшинами-ты
и книжницами-ты и сич-
кий совѣтъ, и вързаха Іисуса та
го завѣдоха и прѣдадоха (го) на
Пилата. И попыта го Пилатъ:
Ты ли си царь-тъ на Іудеи-ты? Я
той отговори и рече мѣ; Ты казв-
ашъ. И обвинаваша го първосвя-
щенницы-ти много. Я Пилатъ пакъ
го попыта и каза; Не отговарашъ
ли нищо? виждъ, колко свидѣл-
съзъ Іисуса Иазаранина. Я той ствѣватъ върхъ тебѣ. Но Іисусъ пакъ
са отрече, и каза: Не знамъ, ни не отговори нищо, така що Пи-
латъ